

1 **מציא** אמרה ליה נתחפה שדו — ואינו יכול לטעון: דארבה מולה גרם. דכין דלא
2 מיפקדא אפריה ורביה לא מיעשאו. כדאמרינן ב"קבא על יבמתו" (בבמות סד,ב)
3 ועד: דהאשה היא שדה של הבעל, ואין הבעל שדה שלה. **לפיכך** חלה הוא אינו מעלה
4 לה מזונות — קשה לרבינו יצחק: דאמר ב"החולץ" (בבמות מא,ב) עמד בדין וברח — גזונת

5 משל יבם, ומפרש בירושלמי: ברח — הוא הדין
6 חלה, והבא אמרינן: חלה אין מעלה לה מזונות!
7 ואומר רבינו יצחק: דהתם חלה או ברח לאמר
8 שעמד בדין, שכבר נתחייב לה מזונות. אבל הכא
9 בחלה קודם להגנת הזמן, ובקונטרס פירש שם:
10 דוקא ברח, אבל חלה — לא. ואין נראה, כדמשמע
11 בירושלמי. ולפירושו אין להקשות מאיכא דבעו
12 לה מיבעיא, אמאי לא פשיט לה מהתם? דיש
13 לומר: דארוסתו אנדא ביה טפי מיבמתה,
14 כדאמרינן ביבמות בכמה דוכתי. **פשיט** רב
15 אחאי — לא כמו שפירש רבינו שמואל בן מאיר
16 דהיינו רב אחאי גאון שעשה שאלותיו. וידיה בסוף
17 כל האמוראים. ולכך משנה לשונו בכל התלמוד:
18 פריך רב אחאי: פשיט רב אחאי. שהרי כאן רב
19 אשי עונה על דבריו. אלא אומר רבינו חם שהוא
20 אמוראי. וכל אמוראי היה תופס לשונו. כמו: מגוף
21 בה רבי אבהו (סנהדרין ג,ב) תדי בה רבי יוחנן
22 (בבא קמא קי"ב), לייט עלה אביי (ברכות ט"א),
23 **לא** נשאו קרם לא קרתי אלא לא נישאו — מקובל
24 היו כך לקרות "לא נישאו". ועוד: דאי "לא
25 נשאו" אננשים קאי — הוה ליה למימר נמי בלשון
26 רבים: ואוכלות משלהם. **אלא** לא נישאו —
27 פירושו: דמשמע נמי דמעבבי אינהו. אבל אין לומר
28 דמשמע דוקא דמעבבי אינהו אבל לא אינהו,
29 מדקאמר: לעולם דמעבבי אינהו, ואידי דתנא
30 רישא קודם בדידהו ב', דמשום אידי אין לשנות טעות
31 בסיפא. **מת** הוא דאינו גט — דאין גט לאור
32 מיתה, הא חלה — הרי זה גט. דאי חלה נמי אינו
33 גט, וטעמא דהבא דאינו גט משום אונס — אם כן
34 לישמעין חלה, דהוי אונס מועט, וכל שכן מוח
35 דהשתא אכתי לא אסיק אדעתיה דבמת איכא
36 למימר נחא ליה דלא תפול קמי יבם.
37 **ודלמא** לעולם קרתי אלא לא נישאו גט —
38 ויש טענת אונס. ודקאמר ליתני חלה וכל שכן מת,
39 הא דקתני מת — הא קמשמע לן דאין גט לאור
40 מיתה. ואתא לאשמעינן תריהו. דיש אונס, ואין
41 גט לאור מיתה. דאי יש אונס גירדא אתא
42 לאשמעינן, אבל יש גט לאור מיתה — הוה ליה
43 למינקט חלה, ואי אין גט לאור מיתה גירדא הוה
44 בעי לאשמעינן — לא הוה ליה למינקט הרי זה
45 גיטך אם לא באתי, שעושה תנאי, אלא הרי זה
46 גיטך לאור מיתה.

47 **הרי** זה גיטך אם מתי מחולי זה לאור מיתה —
48 לאור מיתה הוי טעמא דכולוהו כמו "אתם"
49 — ולא אפטרופסין ולא שותפין ולא אריסין. ולא
50 כל התורם את שאינו שלו (גיטין נ"א) דכולוהו
51 הוו משום תורם את שאינו שלו. ואם תאמר:
52 הדיא משנה גופא אמאי איצטרך? הא תנן בהדיא
53 בפרק קמא דגיטין (י"א): דאין גט לאור מיתה
54 דתנן. האומר תנו גט זה לאשתי — לא יתנו לאור
55 מיתה. ובפרק קמא דגיטין (שם ד"ה "לא") פירשנו. **דלמא** לאפוקי מדרבותינו — אבל
56 מהדיא דרישא לא שמעינן לאפוקי מדרבותינו, דאיכא לאוקמה בשאין כתוב זמן בשטר.
57 ודא דאמרינן (בגיטין פ"א) שלשה גיטין פסולין וחד מנייהו שאין בו זמן — הא אמרינן אם
58 נשאת וולד כשר, ומשום דאין גט לאור מיתה קתני הבא לא אמר כלום, אפילו נשאת. אי נמי בשכתוב בו שבעו או שנה או חדש, דאמר בפרק שני דגיטין (י"ב) דכשר ואין זמנו מוכיח עליו.
59 אי נמי במאורח. **דלמא** מת דוקא דלא נחא ליה דתפול קמי יבם — ואם תאמר: בפרק "מי שאחור" (גיטין ע"א) דאמרינן: אבלו ארי אין לנו. פירושו: אין לנו שיהא גט. ואמאי לא הוי גט?
60 הא לא נחא ליה דתפול קמי יבם? ויש לומר: דבאונס דלא שכיח כלל לא אסיק אדעתיה שריצה שיהא גט.

זימנן

זימנן
בפרק שני דגיטין (י"ב) דכשר ואין זמנו מוכיח עליו.
אבלו ארי אין לנו. פירושו: אין לנו שיהא גט. ואמאי לא הוי גט?
הא לא נחא ליה דתפול קמי יבם? ויש לומר: דבאונס דלא שכיח כלל לא אסיק אדעתיה שריצה שיהא גט.